

РЕШЕНИЕ

№ 4044

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8589** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на КООПЕРАЦИЯ „СВЕТА БОГОРОДИЦА“, ЕИК[ЕИК], представлявана от председателя Г. А. Г., чрез пълномощника адв. Д. М.-САК против Заповед №18-3166-25.03.2022 година на началника, издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър- С., с която на основание чл.70, ал.3 и ал.4 от Наредба № РД-02-20-05 от 05.12.2016 година и чл.54, ал.2 ЗКИР е постановен отказ да се допусне изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 година на изп.директор на АГКК, състоящо се в промяна на границите на ПИ с идентификатори 68134.1500.2345 и 68134.1500.274 по скица-проект №15-10282286-20.09.21 година, като се нанесе ПИ с проектен идентификатор 68134.1500.212, в съответствие с границите на ПИ пл.№240, кв.70, м.[жк], съгласно скица на вещото лице по гр.дело №1142/2000 г. на Софийския районен съд, въз основа на проект на правоспособно лице.

Наведеното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ противоречи на влязло в сила съдебно решение по гр.дело №1142/2000 година по описа на Софийския районен съд, което го легитимираше като собственик. В този случай на основание чл.62, ал.5 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и

поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри актът за непълноти и грешки не се подписвал от пряко заинтересованите лица.

С писмения отговор на жалбата, инкорпориран в съпр. писмо по изпращане преписката на съда, ответникът-М. Т.-НАЧАЛНИК НА СЛУЖБАТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР-С. моли за отхвърлянето на жалбата, като неоснователна и недоказана по съображения, които преповтарят изложените в оспорения акт мотиви.

Заинтересованата страна (ЗС) СТОЛИЧНА ОБЩИНА РАЙОН ИСКЪР не депозира писмен отговор (ПО), не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

ЗС К. Л. К., С. Л. Т., Х. Л. Т., И. П. И., В. П. А., Л. А. М., В. К. М., Р. А. С., М. С. Т. И В. А. Т., с ПО и в съдебно заседание пред АССГ, чрез пълномощника си адв.Вакарелски оспорват жалбата и молят за отхвърлянето, както и за присъждането на направените по делото разноски. Излагат съображения че решението, на което се позовава жалбоподателят има установително действие спрямо СО, но не и спрямо тях. Спорът засобственост между тях и жалбоподателя е бил решен с влязло в сила съдебно решение от 17.07.2003 година на СРС, ГО, 41-ви състав по гр.дело 9391/2001 година, въз основа на което ЗС били въведени във владение.

Пълномощникът на ЗС А. А. М.- адв. М.А. моли за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на адвокатско възнаграждение за оказаната от него безплатна правна по реда на чл.38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата- на близък.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото и служебно и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по Заявление с рег. № 01-415844-27.07.2021 година на СлГКК-С., подадено от жалбоподателя в съдебното производство, придружено със скица-проект за изменение на ККР.

Поисканото изменение се изразява в промяна на границите на ПИ с идентификатори 68134.1500.23.45 и 68134.1500.274 по скица-проект №15-10282286-20.09.21 година, като се нанесе ПИ с проектен идентификатор 68134.1500.212 в съответствие с границите на ПИ пл.№240, кв.70, м.[жк], съгласно скица на вещото лице по гр.дело №1142/2000 г. на Софийския районен съд въз основа на порект на правоспособно лице по ЗКИР.

След уведомяване по чл.26, ал.1 АПК, са постъпили възражения от С. Л. Т. и К. Л. Т., като съсобственици на засегнатия ПИ 68134.1500.274 .

Въз основа на доказателствата по преписката, анализиращи в мотивите към оспорената заповед, ответникът от една страна е приел, че спорът за собственост вече е разрешен в полза на възразилите в административното производство лица, а от друга, че доколкото заявителят претендира права, същият трябва да ги установи по съдебен ред, т.е. налице е спор за собственост, който е пречка да се допусне поисканото изменение. По тези съображения е постановил оспорения отказ, предмет на делото.

З. в административното и жалбоподател в съдебното производство Кооперация „Света Богородица“ се позовава на Решение от 11.07.2001 г., гр. дело № 1142/2000 г. на СРС (л.16-17 от делото), с което е признато за установено спрямо Столична община, че Кооперация „Света Богородица“ е собственик на едноетажна търговска сграда

Коктейл-бар „Е.“, със застроена площ 232 кв.м, включително и прилежащия ѝ терен от 713 кв.м, намиращ се в парцел I, кв. 70,[жк]. Приложена е скица на вещо лице, представляваща предложение за образуване на нов парцел, която не е неразделна част от решението. Върху решението не е удостоверено, че същото е влязло в сила.

Приложеното в преписката и прието по делото като писмено доказателство Удостоверение за наследници изх.№РСЛ18-УГ01-0520 от 30.05.2016 година на Район „С.“-СО (л.85-л.88 по делото) легитимира ЗС като наследници Т. С. В..

С Решение № 171 от 09.09.1998 г. на ПК- С. на наследниците на Т. С. В. е възстановено правото на собственост върху имот от 0.979 дка, местност „Стубело“, пл. № 5418, к.л. 20 от кадастрален план 1939 г. (л. 234) . Въз основа на реституционното решение е съставен констативен нот.акт за собственост върху недвижим имот, възстановен по ЗСПЗЗ № 35, том ХХШ, дело 30961 от 30.12.1999 г., изд. от СлВп- С. (л. 69-70), с който ЗС признати за собственици на дворно място с площ 979 кв.м, съставляващо имот пл. № 274, кв. 70 по плана на [населено място],[жк]С нотариален акт № 8, том I, рег. 881, дело 42 от 15.03.2000 г. посоченият по-горе нот. акт е поправен относно местонахождението на имота от ж.к. „Д. - 2 ч. на ж.к. „Д. - 1 ч. (л. 71). ЗС са вписани в КР на НИ като собственици на ПИ 68134.1500.274 на основание тези нот.актове (л.13-л.15 по делото).

С Решение от 1.07.2003 г. по гр. дело № 9391/2001 г. по описа на СРС (л. 74-78), Кооперация „Света Богородица“ на основание чл. 108 от Закона за собствеността е осъдена да предаде на Ц. Т. М. (починала на 11.02.2005 година, оставила за свои наследници ЗС по делото Ц. М. и И. И.-л.85 по делото, бел. на съдията), Й. Т. С. (починала на 23.01.2009, оставила за свои наследници ЗС Р. А., А. М., Л. М. и В. М.-л.85; л.88 по делото, бел. на съдията), Л. Т. Т. (починала на 10.06.2007 година, оставила за свои наследници ЗС Х. Л., К. Л. и С. Л. -л.87; л.86 по делото, бел. на съдията), В. Т. Т. (починала на 01.11.2010 година, оставила за свой наследник ЗС В. Т.-л.87 по делото, бел. на съдията), Е. Д. С. (починала на 24.11.2005 година, оставила за свои наследници ЗС Т. С. С. и М.-л.88, бел. на съдията), Т. С. С. и М. С. Т. (страни по делото в качеството на наследници на наследника С. Т. С.-л.88 по делото, бел. на съдията) владението на частите от дворно място, цялото с площ 979 кв.м, съставляващо имот пл. № 274 от кв. 70 по плана на [населено място], м. „Д.-1 част“, при съседи: от изток - общински терен, от запад - [улица]и от север и от юг - общински терени, заети от едноетажните търговски постройки, индивидуализирани съгласно скица № 146 от 17.12.1999 г. на СТО, ТОА „Искър“, отдел „Т.“ по одобрения със Заповед № 185 от 19.11.1989 г. план като обекти МС-240 и МС-241, парцел I, кв. 70, регулиран, с обща площ на тези части - 167 кв.м;

Решение от 17.07.2003 г. по гр. дело № 9391/2001 г. по описа на СРС е влязло в сила на 22.06.2006 г. (потвърдено от въззивната и касационна инстанции- Решение от 22.07.2004 г. по гр.дело № 5275/2003 г. на СГС и Решение № 545/06 от 22.06.2006 г. по дело 111/2005 г. на ВКС)

ЗС са въведени във владение с Протокол за принудително отнемане и предаване на недвижим имот от 15.07.2008 г. (л. 233).

При тези бесспорно установени фактически данни съдът сочи, че на основание чл. 298, ал.1 ГПК, решението влиза в сила само между същите страни (и за техните страни и правоприменици), за същото искане и на същото основание-чл.298, ал.1 и ал.2 ГПК. Влязлото в сила съдебно решение се ползва със сила на пресъдено нещо. СПН се изразява в непререшаемостта на разрешения спор-погасява правото на повторен иск

между същите страни относно същия спор.

Следователно решението на което се позовава жалбоподателят- Решение от 11.07.2001 г., гр. дело № 1142/2000 г. на СРС е непротивопоставимо на ищците по гр. дело № 9391/2001 г. по описа на СРС, както и на техните наследници-ЗС по делото, защото те не са били страна по това дело, от една страна, а от друга страна разрешеният между жалбоподателите и ЗС спор за собственост върху ПИ с влязлото в сила на 22.06.2006 решение от 17.07.2003 г. по гр. дело № 9391/2001 г. на СРС преклудира спора-погасява правото на иск за същия спор. Спорът за материалното право е вече разрешен.

Въз основа на приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице съдът приема за установено, че с поисканото от кооперацията - жалбоподател изменение се засягат: 306 кв.м от имот с идентификатор 68134.1500.274 - собственост на ЗС и 407 кв.м от имот идентификатор 68134.1500.2345 - собственост на ЗС Столична община - Район „Искър (стр.2 от закл.).

Имот пл. № 274 от кв. 70 по плана на [населено място], м. „Д.-1 част“, описан в нот.акт на ЗС съответства на нанесения в кадастралната карта имот с идентификатор 68134.1500.274.

Имотът, описан в решението от 11.07.2001 г. по гр. дело № 1142/2000 г. на СРС, очертан с червен цвят на приложената към заключението скица, и във влязлото в сила на 22.06.2006 година решение от 17.07.2003 г. по гр.дело № 9391/2001 г. на СРС (защрихован в същата скица), се застъпват. Частта на застъпване представлява частта от сграда № 240, попадаща в имот идентификатор 68134.1500.274. При изслушването му в с.з., ВЛ пояснява, че с поисканото изменение се засягат е 306 кв. метра. Имотът на заинтересованите страни е оцветен в жълто на скицата към заключението, а с червена линия е очертан имотът, съгласно решение по гр.дело №1142/2000 г., на което се позовава Кооперация „Света Богородица“. Тези 306 кв. попадат в имот 274. От тези 306 кв. метра на скицата към заключението е защриховано само това, което се застъпва от сграда №240, също предмет на решение от 17.07.2003 г. по гр.дело № 9391/2001 г. на СРС, а това застъпване е с площ от 32 кв. метра. Посочените 407 кв. метра (попадащи в ПИ 68134.1500.2345, за който в КРНИ е записана като собственик ЗС Столична община - Район „Искър, бел. на съдията), посочени на стр.2 от заключението на ВЛ, не са показани на скицата приложение към заключението. Това е площта, която попада в червения правоъгълник, извън защриховането в жълт цвят.

При така установеното от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи: Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване. Подадена е срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от лице, легитимирано да го направи-лицето по чието заявление е постановен оспорения отказ за изменение на ККР. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.54, ал.6 АПК-заповедта е съобщена на жалбоподателя на 28.03.22 година (л.54 по делото), а жалбата е подадена чрез ответника на 11.04.2022 година (л.5).

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган-началника на СлГКК-С.. Компетентността на органа произтича от чл.54 ал.4 ЗКИР.

Спазено е изискването за форма на адм.акт-заповедта е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който я издава, наименованието на акта, изложени са

фактическите и правни основания, послужили за обективизираното в заповедта властническо волеизявление за отказ да се одобри поисканото изменение. За част от мотивите на органа, съответно на задължителната съдебна практика, се приемат и съображенията, съдържащи се в документите от преписката по издаването на акта.

При издаването на заповедта са допуснати нарушения на административно-производствените правила, но те обуславят отмяната на акта, доколкото постановеният отказ съответства на приложимите материалноправни норми. В тази връзка съдът сочи, че по арг. от чл.2 и чл.3 ЗКИР заявителят е следвало да установи правото си на собственост с акт, с който се признава, прехвърля или учредява право на собственост върху имота, чието нанасяне е поискал чрез изменение на ККР, за който акт закон предвижда вписване в имотния регистър. В случая заявителят се е позовал на Решение от 11.07.2001 г., гр. дело № 1142/2000 г. на СРС, чието влизане в сила не е удостоверено, а още по-малко вписването му. Независимо от това, доколкото по делото безспорно се установи застъпването на имот с проектен идентификатор 68134.1500.212, чието нанасяне е поискано от заявителя, с ПИ 68134.1500.274 на ЗС, като спорът за собственост между тях е разрешен с влязло в сила съдебно решение, то безспорно отказът се явява материално законосъобразен по арг. за по силното основание от чл.54, ал.2 ЗКИР.

Ако заявителят разполага с годен титул за собственост, то тогава и само за частта-407 кв.м от имота с проектен идентификатор 68134.1500.212, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.1500.2345 - собственост на ЗС Столична община, би могъл да инициира ново адм. производство, като приложи към заявлението си нов проект за изменение със съдържанието по чл. 75 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, съобразен с титула му за собственост.

За пълнота на мотивите съдът сочи най-сетне и това, че позоваването на жалбоподателя на акт за непълноти и грешки е неотнормосимо към спора. Нормата чл.62, ал.5 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (обн., ДВ, бр. 41 от 13.05.2005 г., в сила от 13.05.2005 г, отм., бр. 4 от 13.01.2017 г.) не е възпроизведена в сега действащата наредба - Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Чл.70, ал.1 от последната обаче изисква в случаите на непълноти или грешки службата по геодезия, картография и кадастър да уведоми по реда на АПК заинтересованите лица за започване на административно производство. Те от своя страна могат да правят писмени възражения по проекта в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. Въз основа на тези възражения и представените документи за собственост началникът на СГКК преценява наличието или липсата на предпоставките да допусне поисканото изменение. Ако направените от заинтересованите лица възражения и представените от тях документи сочат на спор за собственост, при всички случаи дължимият от компетентния адм.орган- началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота- материално законосъобразен акт по заявлението е за отказ-чл.54, ал.2 ЗКИР.

По изложените съображения неоснователната жалба се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК правото на разноси е възникнало за ответника и ЗС, за които оспореният акт е благоприятен.

Правото е упражнено от ЗС, като е поискано присъждането на разноси преди

приключване на устните състезания по делото (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Разноски за съдебното производство са направени само от ЗС К. Л. К., Х. Л. Т. и С. Л. Т., които са заплатили 900 лева адвокатско възнаграждение по договора за правна помощ и съдействие за защитата им осъществена от един адвокат (л.238), като К. Л. К. е заплатила и сумата в размер на 200 лева-депозит за възнаграждение на ВЛ.

Основателно е и искането на адв.М.А. за присъждане на възнаграждение за безплатно осъществената от него на основание чл.38, ал.1, т.3, прдл.2 от ЗА защита на ЗС А. А. М. по сключения между тях договор за правна защита и съдействие (л.265), което съдът определя в минимален размер—чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в редакцията, действаща към момента на подписване-27.10.22 година на договора за правна защита и съдействие- изм., бр. 68 от 2020 г.), и го присъжда на основание чл.38 ал.2 ЗА.

Воден от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК и чл.38, ал.2 ЗА, вр.чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на КООПЕРАЦИЯ „СВЕТА БОГОРОДИЦА“, ЕИК[ЕИК], представлявана от председателя Г. А. Г., чрез пълномощника адв. Д. М.-САК против Заповед №18-3166-25.03.2022 година на началника, издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър- С., с която е *постановен отказ да се допусне изменение* в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 година на изп.директор на АГКК, състоящо се в промяна на границите на ПИ с идентификатори 68134.1500.2345 и 68134.1500.274 по скица-проект №15-10282286-20.09.21 година, като се нанесе ПИ с проектен идентификатор 68134.1500.212 в съответствие с границите на ПИ пл.№240, кв.70, м.[жк], съгласно скица на вещото лице по гр.дело №1142/2000 г. на Софийския районен съд, въз основа на проект на правоспособно лице.

ОСЪЖДА КООПЕРАЦИЯ „СВЕТА БОГОРОДИЦА“, ЕИК[ЕИК] да заплати на К. Л. К. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 500 (петстотин) лева, разноски по делото.

ОСЪЖДА КООПЕРАЦИЯ „СВЕТА БОГОРОДИЦА“, ЕИК[ЕИК] да заплати на С. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 300 (триста) лева, разноски по делото.

ОСЪЖДА КООПЕРАЦИЯ „СВЕТА БОГОРОДИЦА“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Х. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 300 (триста) лева, разноски по делото.

ОСЪЖДА КООПЕРАЦИЯ „СВЕТА БОГОРОДИЦА“, ЕИК[ЕИК] да заплати на адвокат М. А. А. от САК, ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 900 (деветстотин) лева адвокатско възнаграждение

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София- град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: